

CETURTDIEN,
1991. gada 14. februāri

PREIĻU RAJONA LAIKRAKSTS

Nr. 18 (6177)
Maksā 10 kap.

ZINĀS

Rajonā

Ir — tradicionālais laiks, kad kopsaimniecību laudis analizē iepriekšējā saimnieciskajā gadā paveikto, spriež par darbu jau sāktajā gadā. Aizvadītās nedēļas nogalē uz savām pārskata sapulcēm pulcējās Ļeņina kopsaimniecības un «Ezerciema» pilnvarotie mehanizatori, laukkopēji un lopkopēji. Pirmā no šīm saimniecībām gadu noslēdza ar 27 procentu rentabilitāti, otrajā tā bija tikai 9,3 procenti.

Februāra beigās vai marta sākumā paredzēta apdrošināšanas firmas «Latva» oficiāla nodibināšana, bet uz vietām darbs šajā virzienā jau ievadīts. Kopš 9. februāra Preiļu rajonā darbojas divas šīs firmas pastāvīgās nodaļas — Līvānu, ko vada vairākais šī iecirkna priekšnieks Antons Zalāns, un Preiļu — bijusi inspekcijas priekšnieka vietniece Anna Sondore. Firma «Latva» ir neatkarīgs valsts iestādījums, uzlabojusies horizontālā saistība starp tās nodaļām.

Aizvien pavasarīgāk uz zemi sāk lūkoties saule, un aizvien vairāk cilvēku iegriežas šķirnes dārzēju sēklu Daugavpils starprajonu nodaļas Preiļu veikalā, kuru vada Janīna Vaivode. Te apmeklētājiem tiek piedāvātas 60 nosaukumu dārzeņu, garšaugu un puķu sēklas. Tās ir ievērojami dārgākas nekā agrāk, taču cerams, ka cenas neaizēnos prieku pašam audzēt un nobaudīt sava darba augļus. Veikala vadītāja brīdināja, ka lopbarības biešu (runkuļu) sēklas šogad realizē tikai jaun-saimniekiem. Februāra beigās — preču pievedums.

Aizvadītajā sestdienā jauka sportiska tikānas notika starp Lielvārdes vidusskolas un Preiļu 1. vidusskolas pedagoģiem. Basketbola sacensībās, kas bija šīs tikšanās «nagla», Preiļu skolas skolotājas uzvarēja, bet vīriešu komanda Lielvārdes kolēgiem spēli zaudēja. Vēl viesi iepazīnās ar pilsētu, Preiļu 1. vidusskolu, pabija pie mūsu keramiķiem.

Pagājušo piektdien, 8. februāri, Līvānos uzturējās Latvijas Republikas valdības delegācija Ministru Padomes priekšsēdētāja vietnieka akadēmīka Arņa Kalniņa vadībā.

Visspērs bija tikšanās Līvānu pilsētas izpildkomitejā. Te pārrunāja pašvaldības, nodokļu maksājumu un citus pilsētai un re-publikai svarīgu jautājumus.

Valdības delegācija apmeklēja stikla fabriku un eksperimentālo biokīmisko rūpniču, kur apsprieda sasāpējušās rūpniecības attīstības problēmas.

8. februārī Ļeņina kolhozā notika pārskata sapulce. Pilnvarotie tajā lēma arī par kolhoza nosaukuma maiņu. Ļeņina kopsaimniecība ar ievērojamu balsu vairākumu pārdēvēta par kolhozu «Latgale».

Divas dienas rajona izpildkomitejas lauk-saimniecības pārvaldē pulcējās saimniecību vadītāji, lai ar Daugavpils un Jēkabpils galas kombinātiem noslēgtu līgumus par galas piegādi. Cenas noteiktas jau pērnā gada 15. oktobrī, līgumi parakstīti par 10425 tonnām visu veidu galas. Bez tam līgumus ar galas kombinātiem noslēgušas arī 78 zemnieku saimniecības (no pusotra simta esošajām) kopā par 180 tonnām, 2112 tonnas apnēmušies piegādāt piemāju saimniecību turētāji. Kopīgais galas sagādes līmenis zemāks par iepriekšējo gadu.

♦ Livānu stikla fabrikas mehanizētās izstrādes ceha priekšnieks Ignats Vin-gris skaidroja, ka prātojot pat ceha tālāko likteni — vai pārcelt uz citu vietu, vai padarīt to ekologiski tirāku, domājot par mechanizācijas tālāku ieviešanu tā, lai šajā ražotnē starp tiem, kas vēlas iestāties darbā, būtu pat konkurēnce.

♦ Līgumsaistības cehs pilda, dažkārt gadās grūtības ar izejvielām. Strādājošie savus pienākumus veic apzinīgi. Sarunā maiņas meistare Vilhelmina Dol-bikova kā labāko no savas maiņas strādniecēm min stikla izstrādājumu kontrolieri Tamāru Latiševu (atlēlā). Viņa regulāri un labā kvalitātē pāveic maiņas normas, ir atsaucīga.

J. SILICKA foto

Lai apspriestu iespēju uz jau esošās Rēzeknes televīzijas bāzes izveidot visas Latgales televīziju, 8. februāri Preiļos bija ie-radušies šīs idejas iniciatori — programmas «Latgola» veidotāji Juris Saukāns un Uldis Dvinskis. No mūsu puses sarunā piedalījās rajona TDP priekšsēdētājs, rajona izpildkomitejas un Preiļu televīzijas darbinieki.

Ieicerēts Rēzeknē radīt TV studiju, kas raidītu visos Latgales rajonos un kam būtu valsts televīzijas statuss (arī par tās izveidi vēl lems republikas parlaments). Līdz ar to — jānoskaidro katras rajona nostāja un materiālā līdzdalība. Vairums Latgales rajonu piekrītuši iesaistīties savas televīzijas veidošanā. Mūsu rajona vadība savu nostāju vēl nav darījusi zināmu.

25. februārī Rēzeknē notiks sanāksme, kurā piedalīsies visu Latgales rajonu pārstāvji un kurā tad arī klūs skaidrs veidojamās Latgales TV liktenis.

ZINĀS

Republikā

Latvijas Republikas Augstākā Padome pieņemusi lēmumu šī gada 3. martā sarīkot aptauju, lai noskaidrotu iedzīvotāju attieksmi pret demokrātiskas un valstiski neatkarīgas Latvijas valsts izveidošanu ārpus PSRS. Zīmīgi, ka pret šo plebiscītu negatīvi izturas gan Latvijas kompartija, gan Latvijas Pilsētu kongress. Kas attiecas uz 17. marta referendumu par Padomju Savienības nākotni, tad tie republikas iedzīvotāji, kuri uzskata sevi par PSRS pilsoniem, varēs tajā brīvi piedalīties. Protams, ja kāda partija vai sabiedriski politiskā organizācija uzņemsies tā organizēšanu.

Pirmsdien Latvijā ieradās liela ASV kongresmenu un sabiedrības pārstāvju grupa — vairāk nekā 30 cilvēki. Šīs delegācijas mērķis — iepazīties ar stāvokli Latvijā un gūt patiesu informāciju par notikumiem republikā. ASV kongresmeni apmeklēs arī Lietuvu un Igauniju, kā arī ieplānojuši tikšanos ar KPFSR Augstākās Padomes priekšsēdētāju B. Jeļcinu.

Latvijas Republikas ārlietu ministrs J. Jurkāns devies braucienā pa Ziemeļeiropas valstīm. Vispirms viņš apmeklēja Dāniju, kur tikās ar šīs valsts vadītājiem. Panākta vienošanās, ka jau martā Rīgā tiks atvērta Dānijas pārstāvniecība.

Sodien vizītē uz Vācijas Federatīvo Republiku devās Latvijas Republikas Ministru Padomes priekšsēdētājs I. Godmanis. Paredzams, ka viņš tiksies ar VFR kancleru H. Kolu.

Latvijas Republikas Augstākā Padome pirmsāk lasījumā pieņemusi lēmumu par papildatvieglojumu piešķiršanu grūtniecēm. Tagad paredzēts sumēt pirmsdzemēdību un pēcdzemēdību atvaiņījumu, kopā piešķirot 112 kalendāra dienas. Paredzēti grozījumi gadijumos, ja grūtniecība norit ar sarežģījumiem, vai ja piedzīmūsi dvīni vai vairāk bērnu.

Cigaretes drīz sadārdzināsies, taču krasa cenu pieauguma nebūs. Šādu informāciju sniedzis cenu departamenta agrorūpnieciskā kompleksa nodaļas vadītājs A. Sproģis. «Ja netiks palielināta cena cigaretēm, Rīgas tabakas fabrika apstāsies», intervijā laikrakstam «Diena» paziņoja fabrikas direktors V. Gerasimukis. Viņš paskaidroja, ka mazumtirdzniecības cenām cigaretēm jāpieaug par 10—15 procentiem.

Saskaņā ar Latvijas Republikas Ministru Padomes lēmumu pakāpeniski tiek ieviestas brīvās cenas vieglās rūpniecības precēm. Jaunas cenas noteiktas arī zlepēm.

Ar 1991. gada 1. aprīli jāsāk darboties ienākuma indeksācijas mehānismam. Likumprojektā teikts, ka valdība uzmanīgi sekos cenu izmaiņām visās tirdzniecības formās — arī kooperatīvajā. Ja cenu indekss sasniegs 7 procentus, valdība lems par noteiktā iztikas minimuma paaugstināšanu. Saimniecīkā aprēķina uzņēmumos algu vajadzēs palieināt no uzņēmuma līdzekļiem, bet budžeta organizācijās piemaksas pie algas tiks segta no valsts budžeta.

Neatkarība būs. Bet labklājība?

Šo vārdu pirmo pusē atzīst un stingri ir par to, taču par otro drīzu piepildīšanos stipri Šaubās Ivens Jefimovs, kas ir Latvijas pamatedzīvotājs, pēc tautības krievs, dzīvo Līvānos. Viņš ir parasts darba cilvēks, ar 7 klašu izglītību, bet savā mūžā sekojis līdzi visiem politiskās dzīves notikumiem mūsu zemē, daudz lasījis (viņam mājās ir bibliotēka, kurā ap 4000 grāmatu), izgājis lielu dzīves skolu, tagad — pensionārs.

Ivens Jefimovs par sevi stāsta:

— Mani senči — vecīcīnieki — Latvijā ie-nākuši, cara Pētera I vajāti. Esmu dzimis un bērniņu pavadijis Ruzdētos. Dzīvoju pie vecītevā, kuram piederēja amatnieka zemes gabals. Vēlāk pie sevis mani panēma mātes brālis un pārbraucu uz Atašieni.

No mazām dienām esmu strādājis fizisku darbu radiniekū, mājās, kad drusku paaugos, mani sūtīja par kalpu pie saimniekiem. Atceros, ka 11 gadu vecumā man lika art ar divjūga arklu. Tas man nebija pa spēkam. Par sliktū darbu dabūju pērienu. No saimnieka aizbēgu.

Pusaudža gados ar mātes brāli, staigājot pa lauku mājām, strādāju namdara darbu. Padomju varas laikā Ančkinos pa-beidzu 7 klasses, Daugavpils arodskolā izmācījos par galdnieceku un apmetētēju. Pēc sadales komisijas darbā norīkojuma mani aizsūtīja uz Tallinu, kur strādāju līdz iesaukšanai armijā. Die-nesta laiks pagāja Murmanska celtnieku bataljonā. Pēc demobilizēšanās noslēdzu ligumu un 20 gadus dzīvoju šajā ziemelū pilsētā, to cēlu.

Taču visu laiku vilka uz dzimto pusē. Padzīdējis, ka Līvānos ceļ māju būves kombinātu, atgriezos Latvijā. Sākumā strādāju Līvānu PMK, tad līdz aiziešanai pensijā 1985. gadā — māju būves kombinātā.

Tāds īsumā ir Ivana Jefimova dzīves stāsts. Bet dzīvi vajag prast nodzīvot. Ivens Jefimovs to visumā ir pratis. Viņš uz dzīvi ir raudzījies un arī tagad raugās skaidrām reālista acīm, pieņemot to tādu, kāda dzīve patiesībā ir, izsaka savus apsvērumus par pagātni, tagadējiem sa-režītajiem politiskajiem notikumiem, domā par nākotni.

— Sociālisms savu laiku ir nodzīvojis, komunisms — utopijs, — atzīst Ivens Jefimovs. — Šim formācijām perspektīvas nav un arī nebūs nevienā pasaules daļā. Sociālisms vienkārši nevar attīstīties, jo tam nav galvenā stimula — konkurencēs ražošanā. Pastāv tikai preču, kuru tagad vairs galīgi nav, sadale un pārdale. Izeja tikai viena — strādāt ar visu spēku atdevi. Bet no īsta darba daudzi atradinājušies, un tā sociālismam pienācis krahs.

Runājam par Latvijas

nākotni, par tagadējiem valstsviriem, par to, ka tautai vajadzīgi īsti vadoni, kas to vestu, kārta uzticētos, spriežam par lielāku un mazāku ranga vadītāju spējām, elastīgumu, sava darba pārkārtošanu atbilstoši jaunajiem apstākliem. Un katrā aspektā Ivanam Jefimovam ir ko teikt.

— Lieli cilvēki, valsts vadītāji nedrīkst kļūdīties, — viņš saka. — Tādām kļūdām ir nela-bojamas sekas.

Dunājot par Latvijas Tautas fronti, Ivens Jefimovs domā, ka pirmā un vislielākā šīs masu organizācijas klūda ir Latvijas tautas dalīšana divās šķirās: pamatedzīvotajos — latviešos, kaut ir arī krievi, baltkrievi un citas tautības, kas Latvijā dzīvo kopš sen-seniem laikiem, un mig-rantos, citiem vārdiem, — iebraucējos, tā sauktajos krieviski runājošajos. Tas sašķēla Latvijas sabiedrību. Liela dala to cil-vēku, kas Latvijā atradu-ši sev otrās mājas, nav vainīgi. Daudzi ne jau paši devās uz šejieni. Viņus savervēja darbam Latvijas uzņēmumos. Vienkāršā tauta nav vai-niga. Launuma sakne jā-meklē daudz dzīlāk. Jā-prot partokrātus, īstos vaininiekus, atšķirt no parastiem darba cilvē-kiem. Pēdējiem ar lielo politiku nav nekāda sa-kara. Skaidrs, ka visiem iebraucējiem Latvijā no-teikti jāmācās un jāzi-na latviešu valoda. Te nekādu citu domu nevar būt. Valsts valoda (lat-viešu), kas Latvijas Re-publikā noteikta ar li-kumu, jāsaprot kā krie-viem, tā ukraiņiem, baltkrieviem, visiem. Jā-ciena tā vide, tauta, kur dzīvo.

Tā domā Ivens Jefi-

movs. Un turpina:

— Neatkarība būs. Lat-vija klūs brīva un pat-stāviga valsts. Par to nav šaubu. Tikai jautā-jums — cik ilgs ceļ ejams līdz šai neatkarībai un kāds. Bet labklājību tik drīz nevar gai-dit. Būs vajadzīgi gadi, liels un neatlaids darbs.

Darbs un tikai darbs Latvijas tautu var no-vest līdz labklājībai. Kurs pa īstam strādās, tas dzīvos pārticīgi. Lai zemnieki nem zemi sa-vā Ipašumā! Būs pabar-o-ta tauta. Nav bijis tā savā laikā saucamo ku-laku, ir tikai bijuši lie-li darba darītāji, kas ar neatlaids daudz sa-sniedza.

Neatkarīga Latvija ne-var nākt uzreiz, jo vēl neesam gatavi. Vajadzīgi pamatoti ekonomiski lī-gumi ar citām republi-kām, pakāpeniska pāreja uz patstāvigu valsti. Kas būtu, ja šodien pateiktu: Latvija ir brīva. Bet naftas, gāzes, akmeņoglu, metāla un daudz citu izejvielu brīvas valsts pastāvēsanai nav.

Tādēļ jaunas valsts iekārtas ieviešanai Lat-vijā ir ļoti nopietni jā-gatavojas. Būt un pa-stāvēt brīvai un neatkarīgai Latvijai mūsu die-nās nav tik vienkārši, kā «karstas galvas» do-mā.

Jāsāk ar ekonomiku, ar tās pakāpenisku stabili-zēšanu. Kādēļ sagrūst PSRS? Pie ekonomiskā kraha lielo valsti nove-cusi birokrātiskā saim-niekošanas sistēma. Lai no kļūdām mācāmies! Neatkarīgu Latviju var uzceļt tikai gudri prāti un liels tās tautas dar-ba tīkums.

Ivana Jefimova domas apkopoja

Jānis GURGONS

Latvijas pilsētās
un pagastos

Sakoptības akcija

● LATVIJĀ TIEK ATJAU-NOTAS MEŽA UN DĀRZU DIENAS. Tās ilgs vairāk nekā mēnesi — no 13. aprī-ja līdz 19. maijam. Vides aizsardzības komitejā jau izraudzītas trīs galvenās darba grupas, kuras pārzi-nās akcijas organizatoris-kos pasākumus.

Meža un dārzu dienu pro-grammā iesaistījušās vairā-kas republikas organizācijas: Zinātņu Akadēmija, Lat-vijas Universitāte, Kultūras fonds, Daiļdārznieku klubs, Komunālās saimniecības de-partaments, Vides aizsardzības klubs un citas. Lat-vijas iedzīvotāji tiek aici-nāti sakopt ceļus un dārzu, alejas un parkus, aizsargā-jamās teritorijas. Piemēram, Daugavas ieleju... Drīz sāksies zonālie semināri, kuros varēs iegūt zināša-nas, kā labāk izkopt vecos stādījumus un veidot ja-nus.

Labi būtu, ja komunālo uzņēmumu kombināti laikus izplānotu, kādi darbi jā-paveic, un pēc iespējas ā-tārāk šīs ziņas iesniegtu Ri-gā — savas nozares depar-tamentā, lai rajonu kolek-tīviem varētu sniegt kvali-ficētu palidzību. Vairākos rajonos, piemēram, Balvos un Cēsis meža un dārza dienu virs vadību uzņēmu-sās mežniecības, citur — Vides aizsardzības klubu nodājas un izpildkomitejas.

Plašs akcijas noslēguma sarīkojums paredzēts Ri-gas laukumos un skvēros. Bet republikas pilsētās un pagastos — viss mūsu pašu rokās.

Helēna GRINBERGA,
LETA korespondente

Līvānu vidusskolas darbības pirmsākumi

Pirmā mācību iestāde miestā * pēc 1828. gada nolikuma ** tie-ka atvērta 19. gadsimta divdesmito gadu beigās un kā zemstes skola ar nelieliem pātraukumiem darbojās līdz 1915. gadam, kad kara rezultātā tika nopostīta un izbeidza darbību. Par skolotājiem te darbojās sveštātieši, mācības notika krievu valodā, un skolā valdīja īsts rusifikācijas gars.

Pēc pirmā pasaules kara un revolūcijas miestā bija izpostīts, jo gar Daugavu iilgāku laiku stiepās frontes līnija un Līvāni piedzivoja piefrontes apdzīvotas vietas bedigo likteni. Lai glābties no kara posta un bāda, daudzi iedzīvotāji bija deviņes bēgli gaitās uz dzīlāku aiz-muguri. Divdesmito gadu sāku-mā, kad dzīve iegāja miera laika sliedēs, bēgli atgriezās un

radās nepieciešamība pēc skolām. Tāpēc ar Daugavpils aprīnka Skolu valdes priekšnieka P. Paberža gādību Līvānu miestā 1921. gadā 9. septembrī tika atvērta seškla-sīga pamatskola. ***

Jauno mācību iestādi Izglītības ministrijas pamatskolu nodalja uzdeva organizēt un vadīt skolotājam Pēterim Kāpostiņam, kuram jau bija zināma pedago-giskā un administratīvā darba pierede, jo pirms tam viņš vairākus gadus bija darbojies par Ungurmuižas pagasta Krievciema (Āriņu) pagastskolas pārzini. P. Kāpostiņš bija dzimis Ķaudonās pagastā un skolotāja gaitas uz-sācis pēc Baltijas skolotāju se-mināra beigšanas.

Sakārā ar to, ka Līvānos bērni jau iilgāku laiku bija dzīvoju-si bez skolas, sākumā tika at-vērtas tikai dažas jaunākās

klases. Pirmajos gados mācību iestādi uzturēja vietējā pašvaldi-ba. Valsts (Izglītības ministrija) maksāja tikai skolotāju algas. Tā kā skolai savu telpu nebija, tās nācās īret. Miesta valdes iz-vēle krita uz Līvānu ārsta Vār-māja māju Stacijas ielā 3. Arī šī ēka kara laikā bija cietusi, to-mer ne tik bezcerīgi, lai to sa-mērā īsā laikā nevarētu savest kārtībā. Jau pēc neliela remonta vienā no telpām varēja sākties mācības.

1921./22. mācību gada rudeni sākā darboties tikai sagatavošanas un pirmā klase. Skolēnu skaits tomēr strauji pieauga, jo no bēgļu gaitām atgriezās izklīdušie miestā laudis. Skolā savus bērus sākā sūtīt arī lauku ie-dzīvotājā no tuvākās apkārtīnes, jo citas skolas pagādām ne-darbojās. Mācību gada sākumā ar visiem skolēniem vienā telpā darbojās pārzini P. Kāpostiņš, kamēr viņam palīgā nāca jauna skolotāja Marta Reizniece. Tā kā telpu skaits nepalielinājās, zebiņi skolotājiem nācās strā-dāt blakus, kas mācību darbu ietī apgrūtināja. Gada beigās skolā jau mācījās 58 bērni — 20 pirmsskolas un 38 pirmās

klases skolēni. Bija pieteikušies arī 47 skolēni, kuri pretendēja uz mācību turpināšanu vecākās klasēs. Ar tiem pēcpusdienas maiņā sāka darboties mācību gada nogalē pienākusi skolo-tāja Alma Tomane,

Skolotājiem tie bija smagi darba gadi. Prieku viniem da-rija jauhīnes tiešanās pēc iz-glītības, jo skolēnu skaits ne-pārtrauki pieauga, bet vienlaicīgi tas sagādāja arī rūpes, jo re-monts ieilga, telpos joprojām bīja šauras. Trūka arī mācību grāmatu, rakstāmpapīra un citu mācību un uzskates līdzekļu. Miesta budžets spēja skolai dot tikai visnepieciešamāko. Naba-dzīga bija arī valsts, un pirmajos neatkarības gados gandrīz nekādus mācību un uzskates līdzekļus, kas bija nepieciešami skolām, neražoja.

Ar lielām grūtībām otrajā mācību gadā skolas vajadzībām bija nodota visa bijusī miestā ārsta māja un ar telpām vissmaz tuvākajiem gadiem skola bija nodrošināta. Bet arī skolēnu skaits turpināja augt, un jau 1924./25. mācību gada bija pie-teikušies 335 bērni, ko stacijas ēkā, kā vēl nesen atpakaļ Līvānu vidusskolas skolotāji dēvēja šo skolas izmantojamo māju, vienā maiņā nekādi nebija iespējams izvietot. No šiem 335 skolēniem, kas 1924./25. mācību ga-dā mācījās Līvānu sešklasīgās pamatskolas septiņās klasēs, 187 bija zēni un 148 meitenes.

Tā kā likums par Latvijas iz-glītības iestādēm, ko Tautas

Padome pieņēma 1919. gada 8. decembrī, nodrošināja mazākum-tautībām tiesības uz savām skolām, kur mācības notiktu vinu dzīmītajā valodā, Līvānos, kur bija samērā liels ebreju tautības iedzīvotāju īpatsvars, darbojās arī pamatskola ar idīš **** mācību valodu. Pārējo mazākumta-tību bērni mācījās kopā ar lat-viešiem. 1924./25. mācību gadā no 335 skolēniem 26 bija poli, 16 krievi, divi vācieši un 291 latvieši. Mācības notika divās maiņās. 1923./24. mācību gadā sesto klasi beidza 24, bet gadu vēlāk — 23 skolēni.

Sakārā ar skolēnu kontin-genta palielināšanos, pieauga arī skolotāju skaits — mācību darbā iesaistījās Milda Jagda, bet tīcības mācību sākā mācīt katolu draudzes mācītājs Adams Vizulis. Nedaudz vēlāk skolotāju saimi papildināja arī Jānis Kal-nīns un Donāts Zundāns. Pa-teicoties skolas pārziņa (kā to-reiz dēvēja direktori) Pēteri Kāpostiņa pūlēm, 1925. gada rudēni Līvānu pamatskolu savā apgādābā pārmēra valsts. Līdz ar to visus izdevumus, sāket ar telpu iiri, skolēnu pabalstiem un beidzot ar skolotāju algām, uz saviem pleciem uznēmās Izglītības ministrija. Ar 1925. gada 25. augustu skolu sāka dēvēt par Līvānu valsts sešklasīgo pamatskolu.

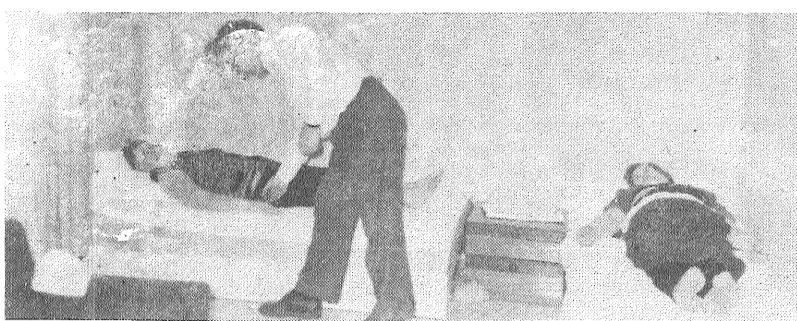
(Nobeigumis 3. lpp.)

* Pilsētas tiesības Līvāniem piešķirtas 1926. gadā.

** Nolikums paredzēja, ka par pilsētu un lauku sabiedrību skolu fonda līdzekļiem atveramas vienklašas vai divklašas draudzes skolas, kas domatas dzīmtzemei bērniem.

*** Zinas lielāko tiesu no Latvijas Republikas Centrālā vēstures arīna Pamatskolu nodājas fonda.

**** Ebreju ikdienas sārunu valoda.

adatām

Katru piektdienu Līvānos, mājā pie eksperimentālā māju būves kombināta var sastapt traumatologu, eks-trasensu un Austrumu adatu terapijas speciālistu Jāni Smits un viņa simpatisko dzīvesbiedri — līdzstrādnieci Anitu.

Viss sākās ar to, ka sirsniņa Latgales sieviete — Monika Kļavinska iedomājās ielūgt šos cilvēkus uz Līvāniem un pat piedāvāja tiem savā mājā pieņemt slimos, kuriem vajadzīga ārsta — speciālista palīdzība. Un cilvēki nāca — neskatoties uz ne visai plašajām telpām saimnieces pieticīgajā mājā.

Bet tad saņēmām nepatīkamu ziņu, proti — šie cilvēki esot tramdiņi, pielietojot varas rupjo spēku. Līvānu izpildkomitejas priekšsēdētājs Jānis Znotiņš pēc šī notikuma atrada telpas pilsētā, jo viņš kā guðrs cilvēks saprata: tāda rīcība — a.u. pilsētā ir nepienemama.

„Jā tagad cilvēki nāk un ārstējas. Nesen satiku kādu sievieti, kurai

puisēns daudzus gadus bija raustījis valodu, bet nu pēc daktora apmeklējuma sācis runāt normāli — esot bijis nobaidīts. Braši zēni un smukas meitenes piedzīmušas sievietēm, kurači līdz ārstēšanai ar adatu terapiju nav iestājusies grūtniecībā.

Dakteris uzskata, ka ar adatu terapiju var ārstēt gandrīz vai visas slimības. Efektīva ir ārstēšana ar adatām, pacientu aizmidzinot. Padomju Savienībā ir izdariti pētījumi un konstatēts, ka ar adatu terapijas adatām vīrusu infekcijas netiek pārnesētas, jo adatas apstrādā ar biodezinfektoru un spiritu. Bez adatu terapijas tiek noteikts ari astrālais laiks, kas var būt bojāts vai nebojāts, kā arī pozitīvs vai negatīvs biolaiks.

Daudzi cilvēki ir braukuši un nākuši ārstēties pie daktora Jāna Smitsa. Un daudzi ir teikuši pateicības vārdus par palīdzību.

Attēlos: pacientiem jāpagūj, līdz adatas «atlec»; Janis Smits nosaka siimības.

J. SILICKA foto

Ārstē

ar ...

Smita ģimenē aug trīs dēli, un tās mājas atrodas pāris desmitu kilometru attālumā no Cēsim. Paldies, ka esiet ar mums, neskatoties uz tālo ceļu, paldies par jūsu pūlēm un mums doto veselību!

Marija Dubiņina (Līvānos)

Pirms dziesma skan

Jau no pirmajām bērnības dienām mums līdzi nāk dziesma. To ir dziedājusi māte aījājot vai vecmāmuļa kādu sāpi, pārestību mazinot. Bieži vien tā ir bijusi tautas dziesma vai viņu ielāgots kāds milš meldīnš, retāk — garīga satura dziesma.

Skolas gados, raiti maršējot, tika dziedātas vai skaļi intonētas oktobrēnu un pionieru, vēlāk — komjauniešu aījeku optimistiskās tautu-s-traudzības dziesmas. Pārsvārā krievu padomju autoru radītās.

Bet līdzās mūsu koru repertuāros ieklautajām — obligātajām Dziesmu svētku melodijām, viesībās un kompānijās tika dziedātas gan peltīn peltīs sentimentālās zinges, gan arī liegtās (nu

jau anonimās) dziļa latvisku-ma caurstrāvotās dziesmas. Jā, arī dziedāšana reizēm ir dārgs prieks.

Sākot ar aizvadītajiem Dziesmu svētkiem, nu jau paši dziedātāji daudzmaiz nosaka savu repertuāru. Tā tas būs ari kārtējos svētkos. Šajās dienās koru dirigenti Rīgā iepazīnās ar dziesmām — svētku kandidātēm.

Bet kādas dziesmas dziedāsim šogad Aglonā? Sešdesmit gadi atdala mūs no Aglonas dziesmu svētkiem. Svētkiem, kuru iespaidī radās Konstantīna Stroda — Plencinīka dzejolis «Dzīšmu kolnā» un kurū komponēja Jānis Norvilis. Tā izskanēja Latvijas radiofona pirmraidījumā un pēdējos Latvijas brīvvalsts Dziesmu svētkos Daugavpilī

1940. gadā. Visiem interesentiem tagad tā ar visu nošu pierakstu ir pieejama, jo tās abi varianti gan latgaliešu, gan latviešu valodā ir publicēti žurnālā «Katoļu Dzeive» aizvadītā gada pēdējā burtīnīcā. Vai pār Cirīti rāmo atkal skanēs šī melodija?

Aglonas kultūras nama direktore Janina Streike visu pēdējo laiku dzīvo ar domu par šo svētku atjaunošanu. Un tādēļ pilnīgi pamatots ir vinas lūgums, kas adresēts visiem šo svētku dalībniekiem: dālīties atmiņās, sniegt zīnas par saviem kolektīviem un to vadītājiem, kā arī par repertuāru. Lieti vietā būtu arī senās fotogrāfijas un citi materiāli (protams, patapināti uz laiku), kas lautu sniegt

kaut vai mazu ieskatu šajos jau aizmirstajos Aglonas dziesmu svētkos.

Agloniešos pašos šī apziņa vēl dzīva. Tikai ar viņu iniciatīvu, lai gan ļoti lēni, virzās uz priekšu doma par mūsu novada kādreiz redzamākā dirigenta Aleksandra Vasilevska piemiņas saglabāšanu. Pagājušajā gadā tas vienīgiem viesiem pašiem neizdevās. Varbūt šogad ar kultūras nodalas ieinteresētību un atbalstu tomēr paveikties?

Pie mūsu pašdarbības koletītu daudzmaiz vienādājām vokālajām spējām viens no būtiskākajiem kritērijiem ir repertuārs. Savulaik obīligāti vienotais nomāca no sirds dzīlumiem nākošo dziedāšanas prieku. Un tieši tādēļ kori zaudēja ne vienu vien skanīgu balsi. Ar laiku arī skatītājus zuda interese par šiem obligātajiem ikgada pasākumiem, kas ikreiz bija

veltīti kādam jo zīmīgam notikumam mūsu lielvalsts dzīvē, tā pašu dziesmu it kā atbīdot otrajā plānā.

Patlaban tieši repertuārs vēl atšķir vienu otru no mūsu folkloras ansambliem. Bet arī šeit vērojama tā pati kārtējā. Vienas un tās pašas dziesmas dzied turpat vai desmit kolektīvi, it kā Preilos, Sau-nā vai Vārkavā nebūtu savu. Vadītājiem ir tikai jā-pārlūko mūsu redzamāko skaņražu pieraksti un apdares. Varbūt trūkst zinošu koletītu vadītāju?

Tā vai citādi tikai savdabīgs repertuārs noteiks koletīva seju. Gan kora, gan folkloras ansambla. Un šeit lieti der atcerēties, ka šis gads ir ne tikai Aglonas dziesmu svētku sešdesmitgade, bet arī Jēkaba Graubiņa 105. dzimšanas dienas gads.

Voldemārs ROMANOVSKIS

Līvānu vidusskolas darbības pirmsākumi

(Sākums 2. lpp.)

Galvenās rūpes skolai joprojām sagādāja piemērotu telpu trūkums. Tāpēc Izglītības ministrija atvēlēja līdzekļus jaunas skolas ēkas celtnei. Ekonomijas nolukos nolēma pārbūvet, paplašināt un piemērot skolas vajadzībām. Valsts zemes fondam piederošo bijušas Līvānu muižas saimniecības ēku. Māja bija celta ap 1900. gadu kā Krustpils baronam Korfam piederošās Līvānu pusmužas kalpu dzīvojamā māja. Sakarā ar zemes reformu muižnieki, tajā skaitā arī barons Korfis tiesības uz ipašumu bija zaudējis un tās pārgāja valsts rokās.

Ekas pārbūves darbus veica būvuzņēmējs Augusts Zaļakmens, 1927. gada 7. oktobrī celties dienvidaustrumu slūri svī-

nigi tika iemūrēts pamatakmens. Pamatos iemūrēja arī aktu, kura bija apgaismots ekonomiskais un politiskais stāvoklis valstī, atzinīti visi vadošie darbinieki valstī, aprīķi, pilsetā, kā arī skolas skolotāji. Svinības piešķīlējās Izglītības ministrijas tautskolu direktors Jānis Jēriņš un Daugavpils aprīķa tautskolu inspektor Jānis Rūdžītis.

Izglītības ministrijas Būvniecības birojs pirmajā darba gādā pārbūves vajadzībam atvēlēja 70 tūkstošu latu lielu summu. Pateicoties celtnei pūlēm, 1928. gada daļu telpu jau izmantoja mācību darbam, bet pilnībā pilsēta jauncelti saņēma 1929. gada vasara. Tātīka iesvētīta 1929. gada 17. novembrī. Svinības piedalījās izglītības ministra biedrs profesors Jāzdzems un tautskolu direktors J. Jēriņš.

Pavisam jaunās skolas telpas izmaksāja 130 tūkstošu latu. Eka bija paredzēta 350 skolēniem, bet jau 1937./38. mācību gudātājā mācījās 540 bērni.

Kopa ar jauncelti skola saņēma arī prāvu zemes gabalu. Rūpes sagādāja vienīgi tas, ka augsne bija smišaina un pava-saros applūda. 1931. gada lielajos palos Dubnās un Daugavas ūdeņi apskaloja jaunās skolas pamatus. Līdz ar to zeme nebija izmālojama augļu dārza ierikošanai. Tikai augstākajās viesīlās iekartoja košuma krūmu stadijumu, koku skolu, iestādīja arī dažus augļu kociņus un ci-tu, kas bija nepieciešams biologijas stundām.

Skolēnu skaits Līvānu seš-klasīgajā pamatskolā nepārtraukti palīdzīnājās. 1936./37. mācību gadā 15 šīs skolas klasēs ma-

cijas 547 skolēni (281 zēns un 266 meitenes). Tā kā pēc 1934. gada 15. maija autoritārā režīma nodibināšanās tika pie-ņemts jauns skolu likums, kas ierobežoja mazākumtautību izglītības iestāžu darbību, minoritāšu bērnu skaita Līvānu sešklasīgajā pamatskolā palīdzīnājās. No 547 skolēniem 30 bija krievi, 10 poli, 12 ebreji, trīs vācieši un 492 latvieši. Skolā strādāja 21 skolotājs. Kopš pamatskolas darbibas sākuma līdz 1938. gada to bija absolvojuši 353 skolēni (197 zēni un 156 mei-tenes).

Līvānu sešklasīgā pamatskola no Izglītības ministrijas ik gadus saņēma ieverojamas summas skolēnu ēdināšanai, kā arī mācību grāmatu un mācību līdzekļu iegadei. 1929./30. mācību gadā no 366 skolēniem, kas mācījās skolā, kopgalda piedalījās 350. Starp tiem tika pieci nesāņēma brīvpusdienas. Trūcīgajiem skolēniem tika piešķirti pa-balsti arī apģērbi un apavu ie-gadei. Tikai minētā mācību gadā skola no Izglītības ministrijas saņēma vairāk nekā 10 tūkstošu latu lielu summu.

Skolā bija iekārtots dabaszinību kabinets, darbojās zobārstniecības kabinets, pūtēju orķestris. 1924./25. mācību gadā skolas jauktais koris 115 cilvēku sastāvā piedalījās pirmajos Latgales jaunatnes dziesmu svētkos Rēzeknē. Katru pavasari tika rīkoti bērnu svētki, kuros piedalījās arī skolēni no tuvākajām 1. pakāpes pamatskolām. Ik pavasari notika arī spodrības nedēļas un mežu dienas.

Skolas izaugsmē lieli noplēni bija ilggadējam šīs mācību ie-stādes pārzīnim Pēterim Kāpos-tinam. Visus gadus viņš vienlaicīgi pildīja arī Līvānu evan-gēliski luteriskās draudzes priekš-nieka pienākumus, bija baznīcas ērgelinieks, vadīja draudzes kori un veica citus sabiedriskus pie-nākumus.

Līvānu vidusskolas skolēni! Sa-karā ar skolas septiņdesmito ga-dadienu uzaicinu jūs izpēlit, kur un kā beidzās pāsaizliedzīgā lat-viesīlās izglītības darbinieka — jūs vēcēvu un vecmāšu sko-lotāja Pētera Kāpostiņa dzīve.

Alfrēds STARIS,
Līvānu vidusskolas 1950.
gada absolvents

SPORTS

Volejbolu spēle daudzi

9. februārī iesākās rajona sporta spēju sacensības volejbolā. Soreiz — kolhozu un padomju saimniecību komandām. Dalībnieku skaits bija liels — divpadsmit kolhozu un padomju saimniecību fiz-kultūras kolektīvi. Pirmās apakšgrupas komandas spēleja Riebiņu vidusskolas sporta zālē, otrs — Jaunaglonas lauksaimniecības sko-lā.

Pēc pirmās dienās spēlēm rezultāti ir šādi: «Rudzāti» — kolhozs «Jersika» — 3:1, «Rožupe» — «Līvāni» — 3:0, Raiņa — «Sīlu-kalns» — 3:1, «Rušona» — Raiņa — 3:0, «Sīlu-kalns» — «Aglona» — 3:0, Lēpina — Raiņa — 3:2, «Rušona» — «Aglona» — 3:0, «Sīlu-kalns» — Lēpina — 3:0.

Kolhozu «Sarkanā ausma» un Kirova volejbolisti spēlēs 16. februāri, bet par nepiedališanos līdzšinējās spēlēs šīm komandām jā-saņem zaudējums.

Noslēdzās otrs grupas sacensības virēju komandām. Par uzvā-tētājiem kļuva «Lauktēnikas» vī-ri — D. Cvetkovs, V. Pastars, V. Petrovs, S. Iljins, A. Adamovičs, S. Uļivanovs, V. Vilcāns, I. Po-lovnikovs, V. Kudrijašovs, V. Brics.

V. Cakuls.
sporta biedrības «Vārpas priekš-sēdētāja amata izpildītāja

Metenis Jaunības skola

J. SILICKA foto

VELETĀJU IEVĒRIBAI!

Ja jūs vēlaties gūt informāciju par pēdējo nedēļu notikumiem republikā, uzdot jautājumus vai izteikt savus priekšlikumus LR Augstākajai Padomei, tad tiekat aicināti UZ TIKSANOS AR MŪSU DEPUTĀTI VALENTINU ZEILI, kas notiks piektien, 15. februāri plkst. 18.00 rājona izpildkomitejas zālē.

Galvenais redaktors Pēteris Pizelis

Laikraksts «Novadnieks» iznāk kopš 1950. gada 29. marta otrdiens, ceturtdiens un sestdiens.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250. Preiļos, Aglonas ielā 1.

Tālrunis uzzīgām: 22305.

Izdot apgāds «Avīze», Rīgā, Brūniņku ielā 47.

Izdevējdarbības licence Nr. 000069.

Iespējoties rāzošanas apvienības «Litta» Daugavpils tipogrāfijā Valkas ielā 1. Osetiespiedums. Viena nos. iespiedloksne Metiens 12 203 eksemplāri (latviešu valodā 9078 eksemplāri, krievu valodā 3 125 eksemplāri). Pas. 188

Indekss 68169.

Televīzija

**PIEKTDIENA, 15. FEBRUĀRIS
TV RIGA**

18.00 — «Sodien». Zinas. 18.05 — Bērniem. Multiplikācijas filma «Pekausis». 18.25 — «Vide-91». 19.10 — «Globuss». 19.40 — «Sodien». Zinas (krievu val.). 20.00 — Skolēniem. «Sports un sports». 20.45 — Bērniem. «Miedziņš nāk...» 21.00 — «Panorāma». 21.30 — Sludinājumi. 21.35 — «Valdības videoklīs». 22.00 — «No TV videofondiem». «Ar Māras zīmi». 0.05 — «Sodien». Nakts zinas.

MASKAVAS I PROGRAMMA

5.30 — «Rīts». 8.00 — Multiplikācijas filmas. 8.30 — «Līdz sešpadsmit un vecākiem». 9.15 — Televīzijas mākslas filma «Violette kārdinājumi». 3. sērija. 10.05 — L. Leščenko koncerts. 11.00 — «TZD». 11.15 — Televīzijas dokumentālā filma «Āzijas valstu sporta spēlu atklāšana».

* * *

14.00 — «TZD». 14.15 — Televīzijas mākslas filma «Likme augstāka par dzīvību». 5. filma. 15.10 — «Ja jums vairāk nekā...» 15.55 — Dokumentālā filma «Dvēseles priekši». 16.25 — «Filma bērniem». «Topinambūri». 2. sērija. 17.30 — «Mūsu dārzs». 18.00 — «... Un citas programmas». «CT ekrānā — Pekinas televīzija». 18.15 — Multiplikācijas filmas «Pērtīku cars uzvar dēmonus» pirmizrāde.

* * *

20.00 — «Laiks». 20.45 — «... Un citas programmas». Pārtraukumā — «TZD». 24.00 — Televīzijas mākslas filma «Opozīcija». 3. sērija. 1.05 — Baletfilma «Eģiptes naktis».

MASKAVAS II PROGRAMMA

7.00 — Rīta vingrošana.

MĀCĪBU PROGRAMMA

7.15 — Televīzijas dokumentālā filma «Maskava, es domāju par tevi...». 7.35, 8.35 — Vēsture 8. klasei. 8.05 — Angļu valoda. 1. mācību gads. 9.05 — Angļu valoda. 2. mācību gads. 9.35 — Apkārtnes mācība 1. klasei. 9.55 — Dzied trio «Rjabinušķi». 10.10 — «Vingrinājumi eruditiem». 10.55 — Pasaules meistarsacīkstes slēpošanā. 13.15 — Koncertfilma «Vienatnē ar vārdiem». 14.05 — Pasaules meistarsacīkstes slēpošanā.

* * *

16.00 — «Jūsu uzņācieni, māksliniek!» J. Lasjko. 16.25 — Televīzijas dokumentālā filma «Nasta». 17.10 — «Sports visiem». 17.25 — PSRS meistarsacīkstes hokejā. «Himik» — Maskavas «Dinamo». Pārtraukumā — 18.50 — «Labu nakti, mazulī!». 20.00 — «Laiks» (ar surdotulkojumu). 20.45 — «KPFSR Augstākās Padomes sesijā». 22.45 — Televīzijas mākslas filma «Dža-maiķa» 2. sērija.

SESTDIENA, 16. FEBRUĀRIS TV RIGA

9.00 — Raidījumu programma. 9.05 — «Mājā un dārzā». 9.45 — Programma «Neatkarība». 10.15 —

RIGAS RĀDIOELEKTRONIKAS APARĀTBUVES TEHNIKUMS aicina uz ATVERTO DURVJU DIENĀM

1991. gada katra mēneša pēdējā ceturtdienā plkst. 16.00, 28. februāri, 28. martā, 25. aprīlī un 30. maijā. Skolu brīvlaikā 21. marta.

Adrese: 226084, Rīgā, Braslas ielā 16. Jābrauc ar 13., 17., 18. vai 23. trolejbusu līdz Stārķu ielai, ar vilcienu līdz Oškalna stacijai.

DAUGAVPILS TEHNISKĀS APĀKALPOŠANAS UZŅĒMUMS (Daugavpili, Liginišku ielā 15, tel. 24129)

īsā laikā veic klientu sagatavoto

AUTOMĀŠINU KRĀSOSANU, kā arī

AUTOMOBILI komisijas TIRDZNIECIBU.

Darba laiks — no plkst 9.00 līdz 16.00, izņemot svētdienas un pirmadienas. Komisijas iekāsējums — 4 procenti.

Es upei melnajai nu pāri jau, Kur ciešanu un sāpju vairāk

Izsakām līdzjūtību Antoņīnai Pastarei, BRĀLI smiltājā izvadot. Tropu, Broku, Frolovu ģimenes

Sniegi un putepi pakalnus klāj, Celi, kas staigāti, atvadas māj... Izsakām dzīļu līdzjūtību Antoņīnai Dakulei sakarā ar TEVA

nāvi.

Preiļu sakaru mezglā kolektīvs

... un pār tavu rūpju mūžu Lielais miers nu sagū sedz.

(Z. Purvs)

Izsakām patiesu līdzjūtību VE-

RONIKAS BRISKAS piede-

rigajiem, viņu pēdējā gaitā izva-

dot.

Kolhoza «Galēni» valde un

arodkomiteja

Vairs tikšanās gaišuma nebūs...

Izsakām dzīļu līdzjūtību Fran-

cim Livmanim sakarā ar MĀTES

nāvi.

Preiļu 1. vidusskolas kolektīvs

nakti, mazujā! »Izstādē». 19.15 — J. Haidns, «Nelsona mesa». 20.00 — «Laiks» (ar surdotulkojumu). 20.45 — Televīzijas mākslas filma «Sieviešu klubs». 1. un 2. sērija. 23.05 — Dokumentālā filma «Aizliegtās dziesmīgas». 23.35 — Pasaules meistarsacīkstes slēpoša-

nā.

SVETDIENA, 17. FEBRUĀRIS

TV RIGA

9.00 — «Musica humana». Diev-

kalpojums adventistu baznīcā. 10.00

— Bērniem. «Uzmini nul!» 10.45 —

Bērniem. «Pasaka, pasaciņa...»

12.15 — «Atvasara». Atmiņas par

mazpulkiem. 13.10 — «Rīga — Jūr-

mala». 13.55 — «Kristītība un šo-

dienā». Atbildes uz skatītāju ja-

tājumiem. 15.25 — «Eiropas ka-

leidoskops». 16.00 — «Partitura».

Dirigents P. Megi. 16.30 — «Lat-

vijas mākslinieki — Rīgas aizstāv-

jiem». 17.30 — «Sasaukšanās Lat-

vijas bēriem «Ü—ū!». 18.15 —

«Sēta». 19.00 — «Diskusiju klubis»

(krievu val.). 19.50 — «Sodien».

Zinas (krievu val.). 20.00 — «Mo-

carta mūzikas gads». Konerts vi-

olej ar orķestri sol mažorā. R.

Lielmane. 20.45 — Bērniem.

«Miedziņš nāk...» 21.00 — «Pano-

rāma». 21.30 — «Kino un mēs».

22.30 — «Tas esmu es». 1. Dzenis

Latvijā.

MASKAVAS I PROGRAMMA

5.30 — «Sestdiens, rīta agrumā».

Koncerts. 6.00 — Multiplikācijas

filmas. 6.15 — «Sports visiem».

6.30 — Ritmiskā vingrošana. 7.00

Rīta izklaidejōšā programma.

7.30 — «Mūsu dārzs». 8.00 —

«TZD». 8.15 — Spēlē KPFSR Val-

sts pūtēju orķestris. 8.35 — Televīzijas dokumentālā filma «Orla».

8.55 — A. Ostrovskis. «Bezdiebe-

nis». PSRS Valsts akadēmiskā

mazā teātra filmzīrāde. 12.05 —

«Burda Modens piedāvā...» 12.35 —

— Režisors S. Samsonova filma.

14.00 — «Ugunīgās verstis». 14.00 —

«TZD». 14.15 — «Politiskie dia-

loji». 15.30 — «Pasaku un piedzī-

vojumu valstībā». Mākslas filma

«Trīs plaukas». 16.45 — Dziesmas ar S. Jesejnīpa vārdiem. 17.00 —

«Sarptautiskā panorāma». «CT ekrānā — Pekinas televīzija». 17.45 —

Televīzijas mākslas filmas bērniem

«Aizver acis» pirmizrāde. 18.15 — Televīzijas mākslas filmas pirmizrāde. 1. un 2. sērija.

* * *

20.00 — «Laiks». 20.45 — Televīzijas dokumentālās filmas «A. Si-

lova māksla» pirmizrāde. 21.35 —

«Estrādes spoguli». 22.25 — «Mū-

zikālais līfts». 23.25 — «TZD».

23.45 — Televīzijas mākslas filma

«Opozīcija». 5. sērija.

* * *

20.00 — «Laiks». 20.45 — Televīzijas dokumentālās filmas «A. Si-

lova māksla» pirmizrāde. 21.35 —

«Estrādes spoguli». 22.25 — «Mū-

zikālais līfts». 23.25 — «TZD».